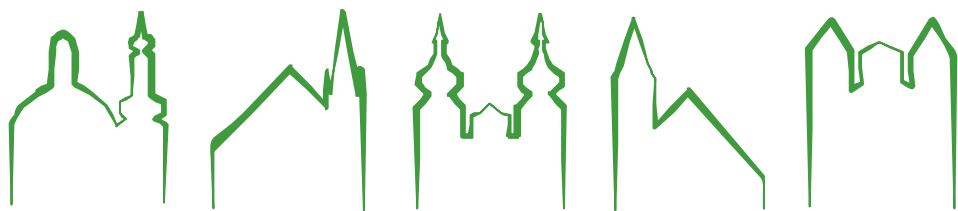

Život farností Znojma

2/2023

Ročník XXXIII | Cena 14 Kč

Diecézní setkání mládeže v Žarošicích

Dne 13. května se do Žarošic sjela mládež z celé brněnské diecéze, aby prožila den s novým biskupem Pavlem Konzbulem. Celý program se odehrával na zdejší základní škole a poté v prostorách farní zahrady. Tématem letošního diecézka bylo: „*Maria se vydala na cestu a spěchala.*“ (Lk 1,39). Stejně tak jako téma Světových dnů mládeže v Lisabonu, které budou probíhat začátkem srpna tohoto roku.

Mladým bylo umožněno prohloubit svůj vztah s Ježíšem, oslavit Ho mnoha způsoby, popovídat si o víře se svými vrstevníky, najít odpovědi na své otázky nebo si třeba jen přijet odpočinout a alespoň na chvíli zapomenout na všechny strasti a starosti svého běžného života.

Dobrodružství začalo již v 6 hodin ráno, kdy se všichni společně vydali autobusem na cestu. Mnoho z nás nemělo vůbec žádná očekávání. Cestu nám zpříjemňoval otec Ladislav Bublán, který si připravil zajímavé povídaní z historie Žarošic.

Hned po příjezdu jsme dostali pár maličkostí a usadili se na svých karimatkách v tělocvičně základní školy. Zde jsme se potkávali s našimi známými z jiných děkanátů, zpívali jsme Pána chválicí písně a zhlédli jsme úvodní animátorskou scénku.

Po asi hodině jsme byli rozděleni po děkanátech a následoval individuální program nachystaný zástupcem mladých z daného děkanátu. My si zahráli pár seznamovacích her, pokračoval AZ kvíz složený z otázek týkajících se Bible a vše jsme zakončili aktivitou s karabinkami. Každý si tu svou podepsal a hodil do sáčku, kde se karabinky zamíchaly a následně byly rozdány. Máme se modlit za toho, čí karabinku jsme dostali.

Pak už hurá na oběd! Dostali jsme tu nejvíc ikonické bagety, které chvíli rozdával

Účastníci diecézního setkání mládeže se letos sešli na poutním místě Žarošice. | Foto archiv autorky

i sám otec biskup. Cením i náhrady pro ty, kteří mají alergii nebo nějaká omezení v jídlu.

Následující program už byl více méně individuální. Každý si mohl zvolit z bohaté nabídky to, co mu nejvíce vyhovovalo. Já osobně strávila mnoho času na adoraci v kostele, v kavárně a také na neformálním pokecu s biskupem. Bylo možné se zúčastnit i hry po celých Žarošicích a speciální program byl připraven také pro ty, kteří se chystají do Lisabonu.

Po skončení tohoto volnějšího programu následovala další scénka, svědectví víry jedné paní z Žarošic a mše svatá, kterou hudebně doprovázela křesťanská rocková skupina Jesus Freaks. Uskutečnila se venku na farní zahradě a i přes celodenní nepříznivé počasí se nám při ní rozzářilo sluníčko. Moc se mi líbilo, když se společně s dary nesly i bílé a modré růže, jedna za každý děkanát. V paměti mi také utkvěl pohled na všechny otce, kteří stáli za oltářem. Bylo jich tolik, že jsem je ani nestíhala počítat.

Pak už jen poděkování, rozdání dáreků a darování třináctiměsíčního kalendáře otci biskupovi. Tam byl každý den podepsán mladými z diecéze, kteří se v určitý den bu-

dou za našeho biskupa modlit. Po ukončení diecézního setkání mládeže už jsme jen tancovali a postupně se schylovalo k odjezdu. Po cestě domů jsme se ještě pomodlili růžencem.

Věřím, že všichni se domů vraceli plni nové duchovní síly, radosti a s očekáváním dalších příležitostí, které nám Bůh pošle do cesty. Doufám v další brzké shledání.

Eliška Kozelská

Z OBSAHU:

Znojmský klášter klarisek
Příběh znojmských jezuitů
Stalo se před 100 roky
Rozhovor s trvalým jáhnem
Petrem Šmeralem

Při této příležitosti bych chtěla všechny středoškoláky pozvat na nové spolço, které chceme společně s pomocí sr. Vianney rozjet u nás ve Znojmě. Setkávání bude probíhat přibližně 1krát za měsíc. Všichni, kteří mají zájem si najít nové kamarády a prohloubit svou víru v Ježíše, jsou srdečně zváni na první setkání, které proběhne již 27. června v 17 hodin na Rozhledně u sv. Mikuláše.

Pokud máš zájem, tak neváhej přijít a klidně s sebou vezmi i nějakého kamaráda. Rádi vás uvidíme!

333 slov

otce Ladislava Bublána

Zamilovanost versus Velikonoce

Zamilovanost se netýká pouze lásky mezi lidmi. Tuto danost člověka prožíváme i v každodenním životě. Jde o zaujatost vůči nějaké osobě, činnosti nebo vůči nějaké věci. Mladý kluk se zamiluje do fotbalu. Tato jeho zamilovanost mu umožňuje překonat obtíže spojené se "stát se dobrým fotbalistou" - pravidelná námaha s tréninky, nekouří, aby měl zdravé a čisté plíce; zdravě se stravuje. V jistém okamžiku zamilovanost vyprchá a on začíná polemizovat s nastavením: vždyť jedna cigareta nepoškodí, co tak jedno-dvě piva po tréninku, i nějaký ten trénink mohu vynechat. Mohli bychom jmenovat další podobná zálibení v našem životě: pěstování nějakého hobby, nadšení pro přírodu, chov zvířat, péče o mnohé skutečnosti. Kristus nám v podobenství o vinici připomíná Boží zamilovanost do díla stvoření, když říká, že: "Jeden hospodář vysadil vinici." Vysadit vinici není záležitost pár dní. Jde o úpravu terénu, odstranění kamene, překopání půdy, přípravu systému, po kterém se bude réva táhnout, zasazení sazenic, péči o ně až pokud jsou života schopné a připravené přinést úrodu. Jde o mnohaletou péči až do momentu, kdy je připravena do pronájmu. Následně bude pravidelnou péčí přinášet úrodu, ze které budou mít užitek ti, kteří pracují na ní, ale i majitel. Toto je Boží zamilovanost do díla, které postupně připravuje. Podobenství současně představuje obraz lidstva, který nerozpozná svého Stvořitele. Toto omezení, tato tragickánost je shrnutím dějin Boha a Izraele, Boha a lidstva. Dokonce lidstvo si ho nahrazuje sebou samým: "Pojďte, zabijme ho a jeho dědictví bude naše!" V tomto spočívá podstata hříchu. Víra, že já jako člověk si vystačím, Boha nepotřebuji. Každodenní život nás však učí, že si sami nevystačíme. Potřebujeme toho druhého a dokonce je daností člověka milovat druhého (ne jen být milován). A Bůh nás učí pravé lásce. Církevní otcové dobře věděli, že nejsem schopen pravé lásky, když se nejprve nenechám oslovit tou Boží láskou. I proto Církevní rok nám neustále připomíná události, kde se představuje tato Boží láska vůči nám. Jedny z nich jsme nedávno prožili, byly to Velikonoce. Naplnili jsme je pravou láskou?

Znojemský klášter klarisek (2. část)

Abatyše klarisek Marie Gertruda z Lodronu se Sannigovou nejprve řešila neutěšenou otázkou pohřebišť řádových sester a klášterních dobrodinců. Doposud se tak dělo přímo v ambitu kláštera. Barokní zbožnost a dost možná i hygienické ohledy kladly důraz na pohřebiště na posvěcené půdě samotného kostela. V roce 1686 získala abatyše svolení vyhloubit pro klášter klarisek kryptu pod vedlejší lodí františkánského chrámu, mezi oltářem Panny Marie Pausovské a oltářem sv. Antonína (dnes prostor proluky s barokními sochami, podél trafostanice). Přístupná byla schodištěm ze sousední křížové chodby kláštera. Krypta je určité pod velkými vrstvami sutě a asfaltu dodnes dochována a bude jednou určitě předmětem archeologického výzkumu.

Významnou osobnost získaly oba kláštery U Matky Boží v páterovi Bernardu Sannigovi, teologovi evropského významu, který se po složení úřadu františkánského provinciála v roce 1687 rozhodl strávit zbytek svého života ve Znojmě a přijmout funkci inspektora či ekonomického komisaře. Roku 1688 nechal pro řádové bratry i sestry postavit objekty lékáren.

Abatyše Lodronová se Sannigovou pomocí pořídila pro chór sester dvojité varhany, nechala do kláštera přivést olovenými trubkami vodu a upravila klášterní zahradu. Podle dohody s městskou radou z 31. května 1695 si ji sestry mohly zřídit na parkánu mezi dvěma městskými hradbami za klášterem, a to od františkánské knihovny a chóru (konzervátorské laboratoře muzea) až po kruhovou hradební věž za domy na Veselé ulici (nad dnešní ulicí Na Valech).

Největší stavební aktivity ale měly teprve přijít. Umožnily to četné odkazy a dary, zejména 2000 zlatých od hraběcí rodiny Schaumburků (1685), 1200 zlatých od faráře Jana Jiřího Františka Gröznera z Baumgartenu (1693) a především 6000 zlatých od tajného císařského rady Jana Pavla Leopolda hraběte z Walderode, vicepresidenta české dvorské komory, který v listopadu 1692 vstoupil jako mnich do františkánského kláštera. Plány velkolepého rozšíření kláštera klarisek vypracoval osobně páter Bernard Sannig, stavbu vedl stavitel Bartoloměj Hassler a polír Kristian Mak. Abatyše Marie Gertruda Lodronová nejdříve nakoupila stavební parcely jihovýchodně od kláštera a roku 1692 zde nechala opravit správcovství (Pfliegerie) a velký hospodářský dvůr s kůlnami, lisem, pekárnou a bednárnou (vše se nacházelo zhruba na parcele dnešní základní školy a přilehlého začátku ulice Přemyslovců).

Stavba nového konventu klarisek byla zahájena dne 26. března 1693 (letos je to

tedy 330 let) položením základního kamene s velkou stříbrnou medailí. Vyrostla zde 60 metrů dlouhá barokní budova, kde 34 řeholních sester našlo na svoji dobu velmi komfortní ložnice (tzv. velký dormitář). Jedná se dnes o podsklepené dlouhé boční křídlo, kde je hlavní vstup do obchodní akademie, dnes nově proražený v sousedství původního zdobného raně barokního portálu. Křídlo pokračuje až do zadu, tj. do zadního traktu ZŠ Václavské náměstí. Klarisky tuto zadní část užívaly jako noviciát, kde se zaučovaly nově přichozí sestry, a brzy také jako průchod do nové barokní kaple pro noční modlitbu (1723–1730). Kaple vyrostla na místě staré znojenské židovské synagogy, pozdější kaple sv. Bernardina, posléze městské sladovny. Stávala na místě dnešní tělocvičny ZŠ Václavské náměstí. Součástí nového konventu je i tzv. malý dormitář, spojovací křídlo s hlavním schodištěm obchodní akademie a školními toaletami, vedoucí nyní k tělocvičně obchodní akademie. Původně však vedlo k dnes již zbořenému refektáři (jídelně) a hlavně přes (rovněž zbořenou) gotickou část kláštera až ke zmíněnému velkému

Dnes z části zazděný portál velkého dormitáře kláštera klarisek (v těsném sousedství vstupu do obchodní akademie)

mu kostelu Matky Boží.

Páter Bernard Sannig, bez kterého by velká barokní obnova a rozšíření celého dvojkloštera U Matky Boží na znojemském předhradí byla stěžejí myslitelná, v závěru svého života ještě pro klarisky od papeže vyprosil ostatky prvomučedníka sv. Donáta z římských katakomb. Za tím účelem vybuodoval na oratoři sester zvláštní oltář. Dne 21. června 1700 byly ostatky ve slavnostním průvodu nesený z chrámu sv. Mikuláše městem do františkánského kostela.

Hmotné jmění kláštera klarisek v 1. třetině 18. století díky pokračující přízni šlechty a měšťanů uspokojivě rostlo. Peně-

žitý odkaz od Marie Bernardy ze Schaumburku podnítl výstavbu loretánské kaple v západním nároží starého konventu klarisek (dnes parkoviště u tělocvičny obchodní akademie). Olomoucká konsistoř k tomu udělila povolení 11. září 1712.

Na tomto místě musíme připomenout také známou vzácnou sošku Panny Marie Chlebové, kterou dnes uctíváme na oltáři sv. Šebestiána v hlavním farním chrámu sv. Mikuláše. Dříve byla přechovávána právě v klášteře klarisek. Dostala se sem již roku 1666 darem od Eleonory kněžny Lichtenštejnové na Moravském Krumlově, asi sestřenic abatyše „stavitelky“, hraběnky Lodronové. Eleonořina matka Dorothea Anna Maria, roz. Lodronová, nalezla vzácnou sošku za třicetileté války, v dobách svého prvního manželství s hrabětem Gallasem ve Frýdlantu. Po smrti prvního manžela a druhé svatbě s knížetem z Lichtenštejna se soška dostala do Moravského Krumlova. Nakonec byla tato nálezkyně sošky Dorothea Anna Maria v klášteře klarisek, v místě „mezi oběma chóry“, roku 1666 pochována.

Osvícenecká nařízení císaře Josefa II. zadusily život v mnoha kláštěrech na Moravě. Klášter klarisek byl zrušen v lednu

1782. Celkem 43 řádových sester v čele s poslední abatyší Johannou Tuminovou opustilo budovy v smutném procesí 18. června 1782. Budovy osiřely a čtyři desítky let jen chátraly. Za napoleonských válek zde byl lazaret pro raněné vojáky naší i ne přátelské armády. Stát budovy několikrát nabízel ve veřejné dražbě, nepochodil však. Pouze barokní kaple na místě dnešní tělocvičny základní školy byla roku 1784 adaptována na první městské divadlo. Zadní část traktu někdejšího noviciátu zase našla využití jako c. k. hlavní škola, což byla jedna ze sedmi škol tohoto typu na Moravě. Po roce 1894 se tato část stala a dodnes je součástí tehdy nové budovy „Otakarky“, dívčí měšťanské a obecné (dnes základní) školy.

Nakonec našel využití i zchátralý areál klášteře klarisek. Barokní část byla adaptována roku 1827 pro staré znojenské c. k. gymnasium, založené roku 1624 pod kuratelou jezuitů u nedalekého kostela sv. Michala. Konec konců na tuto (dnes již čtyři sta let starou) tradici upomíná latinská mramorová deska na schodišti mezi přizemím a prvním patrem školy. Stavební adaptace klášteře na gymnasium proběhla v letech 1826/1827 a obnášela rozsáhlé demolice budov gotického klášteře a také hospo-

dářských budov klášteře v ploše dnešní ulice Přemyslovců, kde se dnes nachází brána školy. Probouráním ložnic jeptišek ve velkém dormitáři vznikly dnešní „dlouhé“ kabinety vyučujících OA, které dodnes svými krásnými klenbami pamatují na učebny někdejšího proslulého gymnasia. Dnešní aula školy, prosvětlená okny ze dvou stran a s vysokým fabionovým stropem, vznikla původně jako kreslárna.

Jak rostlo město Znojmo, rostly i požadavky na kapacitu gymnasia. Roku 1869 bylo proto přistavěno neorenesanční křídlo školy směrem do ulice Přemyslovců, s vzdušnými a prosvětlenými třídami. Pod touto přístavbou je podepsán znojemský stavitel Franz Burger. Nové křídlo zcela respektovalo uliční čáru nové ulice (dnes Přemyslovců), která tehdy nesla příznačné jméno Schulgasse / Školní ulice a končila Františkánským náměstím u brány hradu (pivovaru).

Poslední velká přístavba, tentokrát v duchu funkcionalismu, následovala mezi roky 1928 a 1935 a je pod ní podepsán známý brněnský architekt Jan Víšek. Uliční křídlo z roku 1869 bylo prodlouženo směrem k dnešnímu muzeu, aby zde mohly vzniknout další prostorné třídy, kabinety a laboratoře fyziky a chemie, neboť dosud klasické, humanitní gymnasium mezi válkami muselo přibrat přírodovědné obory po úředně zrušeném znojenském reálce. Ve dvoře, na sutinách gotického klášteře klarisek, vyrostla tehdy také tělocvična se střešní terasou. Tato terasa je již minulostí, před čtvrtstoletím zde vzniklo valbové podkroví s velkou učebnou výpočetní techniky.

Jak vidno, přináší poznání polozapomenuté historie školního areálu obchodní akademie poutavý příběh s mnoha jedinečnými a silnou duchovní tradicí.

Model sdruženého klášteře Matky Boží před jeho zrušením roku 1782 / 1784 od arch. Vratislava Zíky (2018). Klášter klarisek vpravo od kostela.

PhDr. Jiří Kacetl

Děti na Noc kostelů poznávaly kostelní předměty

Desítky dětí často doprovázených svými rodiči nebo prarodiči zavítaly i o letošní Noci kostelů na speciální program, který byl pro ně připravený v kostele sv. Kříže. Kostelní myš, maskot dětského programu, tentokrát děti pozvala na putování po stopách kostelních předmětů. Nejen děti se tak mohly dozvědět o tom, kdo si při mši obléká ornát a kdo rochetu, proč se kostelní vo-

dě říká svěcená, k čemu se užívá ciborium a kalich, co je napsané v lekcionáři a co v misálu nebo kdy se zapaluje paškál a používá kadidelnice. Zvláštní oblibě se těšily mešní zvonky, které musely být během souběžně probíhajících přednášek o kostele odklizeny z přímého dosahu dětí.

Vyvrcholením programu pak byla tvořivá akce, kterou připravil sehraný tým. Tentokrát si děti mohly vyrobit malý paškál z vlnitého papíru a ozdobit ho tradičním symbolem kříže a řeckými písmeny alfou a omegou. Při výrobě se děti dozvěděly i informace o významu této velikonoční svíce. Světélko na baterku, které si děti do vyrobeného paškálu nakonec vložily, rozzářilo nejen vyrobenou svíci, ale vyvolalo i nadšení v nejedněch dětských očích.

Od roku 2003, kdy o Noci kostelů proběhl první dětský program, si tato akce zís-

kala značnou oblibu a nic na tom nezměnily ani pandemické roky, které tuto tradici načas přerušily.

Speciální program byl připraven i v ostatních znojenských kostelích. V kostele sv. Jana Křtitele se tradičně konala vystoupení znojenských hudebních těles. V kostelích sv. Kříže a sv. Mikuláše proběhla přednáška o historii kostela. U Sv. Michala bylo možné vystoupat do věže a prohlédnout si největší znojemský zvon. Samotný kostel sv. Michala zůstal letos z důvodu nahrávky hudební produkce uzavřen.

Poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří se na zpřístupnění kostelů a tvorbě programu podíleli.

Ondřej Lazárek

Táhni!

Možná někoho překvapí tento nadpis, který se stal hlavním heslem dalšího pravidelného setkání mládeže 11-15 let Vykročme s odvahou! Záměrně jsem totiž neuvedl i dovětek tohoto hesla, a sice táhni za jeden provaz. Tudíž nešlo o to účastníky z fary vyhnat, ale naopak je povzbudit ke spolupráci v týmu.

Všechny hry a úkoly se motaly kolem lana – nejprve jsme otestovali hbitost účastníků, kdy se rozdělili do tří týmů

a soutěžili, kdo dřív protáhne obruč smyčkovou lana, na které byli uchyceni další spoluhráči, a to dokonce i poslepu. Úkol byl vcelku snadný a brzy jsme mohli vyhodnotit nejhbitější tým.

Zato následující úkol už naše hráče náležitě prověřil. Šlo totiž o to dopravit společnými silami míček přes různé překážky v co nejkratším čase. Samozřejmě s tím míčkem to ale nebylo jen tak. Trůnil totiž na kroužku, ke kterému vedly provázky, které pak drželi jednotliví hráči z týmu. Byla proto potřeba véééééliká trpělivost a souhra, aby míček z kroužku nespadol, a neodsoudil tak tým k dalšímu lopotění od samého začátku. Týmům se opravdu moc nedařilo a míček byl skoro častěji na zemi než na kroužku. Byl jsem však mile potěšen, a dokonce i hrdý na všechny týmy, že i přes nezdarý to nevzdaly a dál bojovaly.

Dvěma týmům se pak podařilo náročný úkol v časovém limitu splnit a nadšení bylo veliké. Vzniklé emoce a dojmy jsme pak probrali v krátkém sdílení uvnitř každého týmu.

Poslední třetí úkol byl o šikovnosti a rovnováze. Celý tým se měl vměstnat do stále zmenšujícího se kruhu z lana. Bylo až neuvěřitelné, jak malý prostor stačí 6 mladým lidem ke spokojenému životu ☺. V rámci následující volné zábavy mohl každý vyzkoušet vázání dračí smyčky a její test při zatížení, chození po laně (slack line) nebo jen klasické skákání přes lano. Pak už jen loučení a na dalším Vykročme s odvahou na viděnou!

PaL

Loucké víkendovky – od oveček ke ctnostem

V jarních měsících letošního roku se na faře v Louce konala víkendová setkání dětí – nejprve duchovní obnova pro nejstarší školáky (6.-9. třída) na téma Ctnosti – kde je mám hledat? Dozvěděli jsme se, jaké ctnosti vlastně jsou a ve skupinkách se zamýšleli nad tím, jak být dobrým křesťanem a co

nás odvádí od Boha, no a při scénkách bylo opravdu veselo. Po Velikonocích je pak následovali ti nejmenší (1.-2. třída) - víkendem nás provázela ztracená ovečka Barborka, kterou si děti i vyrobily, zkoušeli jsme poslepu hledat cestu k pastýři a utíkali před hladovým vlkem. Třetí setkání v květnu bylo pro děti z 3.-5. třídy, poznali jsme krásný příběh Marcelina, malého chlapce – sirotka, kterého podle španělské legendy Kristus pojmenoval Marcelino chléb a víno. Jeho vztah k Pánu a čisté srdce pro nás bylo povzbuzením, že se opravdu můžeme Bohu světit se vším, co prožíváme.

Každé z těchto setkání je vždy příležitostí být blíž Pánu Ježíši, při mši svatě na faře a večerní adoraci v kostele, kde od dětí zaznívají díky, prosby a chvály, především zpívané. V průběhu adorace pak děti při-

stupují k individuální přímluvné modlitbě (např. za získání ctnosti, kterou si děti vylosovaly). Víkendovky jsou vždy možností poznat někoho a něco nového, vznikají nová přátelství a jsme moc rádi, že u toho můžeme být a prožívat tu radost a nadšení s dětmi. Společně také nacvičujeme písničky a při nedělní mši svatě je pak zpíváme a moc nás těší, když slyšíme pochvalu od rodičů i od farníků.

Při loučení se děti vždycky ptají, kdy bude další víkendovka – doufejme, že s Boží pomocí se opět uvidíme na podzim☺! Jak se zpívá v jedné z našich oblíbených písniček: ... za všechno krásné může zkrátka Bůh!

Alena Lišková

První svaté přijímání u Svatého Kříže

Foto Otto Mašek

Dne 4. června 2023 se konala v kostele sv. Kříže velká slavnost. Na desáté mši svatě poprvé ke svatému přijímání přistoupilo 7 dětí (6 dívek a 1 chlapec), které se na ten-

to významný okamžik připravovaly po celý rok, některé i déle.

Příprava probíhala každý týden na Rozhledně pod láskyplným dohledem paní Muzikářové. A že to byla příprava poctivá a zároveň probíhala v přátelském duchu, bylo zřejmé na první pohled. Svátečně vstrojené děti, které den předtím vykonaly svoji první svátost smíření, se této velké události nemohly dočkat. Vládla mezi nimi atmosféra radostného očekávání, které spolu dohromady mile prožívaly.

Mši svatou celebroidal P. Jindřich Bartoš, jenž celou slavnost věnoval právě dětem. Dokázal k nim srozumitelně promlouvat, vysvětloval a umožnil, aby děti událost prožily s důvěrou a s radostí. Zároveň se

mohly na mši i aktivně podílet, např. přinášením darů.

Děti v jejich výjimečném okamžiku přišli podpořit i mladí zpěváci a zpěvačky ze scholičky Souhlásky a svými písněmi za doprovodu rozličných nástrojů dokázali celou slavnost ještě víc rozjasnit.

Na závěr mše svatě přišlo i velké děkování a přineslo další z dojemných okamžiků. Děti děkovaly za doprovod na cestě k Ježíši paní Muzikářové, otci Jindřichovi i svým rodičům.

Zcela jistě se naplnila slova jednoho z rodičů, která při poděkování zazněla. Děti na své cestě do nebe mohly v tento den nebe zažít.

Petra Bláhová

Stalo se před 100 roky: rok 1923 očima farních kronik a dobového tisku (1. část)

Události z církevního života našeho města k roku 1923 šířeji líčí pouze kronika konventu a farnosti Sv. Kříže. Autor zápisů připomíná především lidové misie, které se ve farnosti konaly po 15 letech a byly vedeny zvlášť pro německé věřící v kostele sv. Kříže a zvlášť pro české věřící v kostele sv. Michala. 15. srpna byla po opravě posvěcena Mariánská kaple na stejnojmenném náměstí. Čeští katolíci pokračovali ve vybavování kostela sv. Michala, pro který pořídili obrazy křížové cesty, které požehnal kvardián znojemského kapucínského kláštera.

Kronika farnosti sv. Mikuláše

(farář: R.D. Josef Anderl)

Není zaznamenána žádná událost.

Kronika farnosti Louky

(farář: R.D. František Tretera)

8. května. Pan místoděkan z Hodonic Dr. Pošmurný předal **panu Heinrichu Gregerovi**, starostovi z Oblekovic a předsedovi kostelního konkurenčního výboru, následující psaní:

„Č. 685 Biskupský ordinariát v Brně. Brno dne 25. dubna 1923. Panu Heinrichu Gregerovi, starostovi v Oblekovicích a kostelnímu předsedovi v Louce.

Vaše Blahorodí! Při vědomí Vaší všestranné, záslužné a prospěšné činnosti, kterou Vaše Blahorodí prokazuje už řadu let jako starosta a předseda kostelního konkurenčního výboru v Louce, spěchám Vašemu Blahorodí vyjádřit své nejvroucnější a nejpřímnější poděkování a biskupské uznání za Vaši dosavadní příkladnou, nezištnou, desetiletí trvající činnost, stejně tak za vše, co jste dodnes vykonal k větší slávě Boží a pro dobro spoluobčanů. Zároveň využívám této příležitosti, abych se obrátil na Vaše Blahorodí s prosbou, aby Vaše Blahorodí i nadále věrně a obětavě pracovalo pro dům Boží a pro všeobecné blaho obyvatelstva ve smyslu katolického a tímto neúnavným způsobem si zajistilo korunu nebeskou a nadmíru velikou Boží odplatu. S výrazem nejhlubší úcty Vašemu Blahorodí nejoddanější Dr. Josef Pospíšil, generální vikář, jménem nejdůstojnějšího pana biskupa.“

Tento pochvalný dopis vyzískal pan Dr. Theodor Jilly, který s panem Gregerem neúnavně pracuje v kostelním konkurenčním výboru.

Kronika dominikánského kláštera a farnosti sv. Kříže

(farář: P. Felix Svoboda OP, převor: P. Augustin Strnad OP)

Od 17. do 25. března se ve farnosti sv. Kříže konaly **lidové misie**. Poslední misie byly v roce 1908 od 7. do 15. března a biskupská konzistoř v Brně nařídila, aby se opět lidové misie konaly ve všech farnostech, kde od posledních misie uplynulo 10 let. Vzhledem k ostrým národnostním antagonismům, které v současné době ve Znojmě panují, cítil farní úřad u sv. Kříže nutnost uspořádat samostatnou německou a samostatnou českou misii. Pro německou misii byl určen farní kostel sv. Kříže a pro českou misii filiální kostel sv. Michaela, kde se od převratu o nedělich a svátcích konají hlavní české bohoslužby.

Rakouská dominikánská provincie určila pro německou misii dva dominikánské kněze: P. Hyacinta Amsebla, lektora teologie a převora ve Vídni, a P. Antonína Patze, prokurátora ve Vídni. Pro českou misii byli určeni: P. lektor Emilian Sank OP, převor dominikánského konventu v Olomouci, a P. lektor Ignác Hykede, převor dominikánského konventu v Plzni. Oba čeští kazatelé se těšili velkému zájmu posluchačů a málokdy byl kostel sv. Michaela tak plný jako ve dnech lidových misí. Německá kázání byla poněkud méně navštěvovaná, snad proto, že doba byla poněkud nepříznivá, (nebo proto, že staré události z dob převratu v letech 1918-1919 byly ještě příliš v živé paměti – starý příběh s P. Zdislavem Luskáčem).

Počet kajícíků nebyl ani při německé, ani při české misii nijak zvlášť velký: podle misionářů bylo v kostele sv. Michaela asi 2000 zpovědí a stejný počet v našem kostele, což je na tak velké město, jako je Znojmo (má téměř 20 000 obyvatel), velmi málo. Také znamená doby!

25. března: V těchto dnech **skončily lidové misie** v obou kostelích. Ve farním kostele sv. Kříže se ve 4 hodiny odpoledne konalo svěcení misijního kříže, po kterém následovalo kázání o kříži a poté svátostné požehnání s Te Deum. V kostele sv. Michaela se ve 3 hodiny odpoledne konalo slavnostní procesí s misijním křížem městem. Čeští katolíci se ho zúčastnili v hojném počtu: byl to krásný projev víry. Celkově měla lidová misie účinek, i když stála klášter i těžké materiální oběti. Zpětně je však třeba uznat, že čeští katolíci se ukázali jako mnohem obětavější než Němci. Krásně vyzdobili kostel sv. Michaela, zaplatili veškeré kostelní výdaje, nechali zhotovit misijní kříž, zaplatili hudbu pro procesí a navíc věnovali poměr-

ně značnou částku pro misionáře, což se o německých katolících říci nedá. Doba lidových misí je a zůstane krásnou vzpomínkou pro nejednoho katolíka, kterého slova kazatele probudila z duchovní letargie k praktickému křesťanství.

4. dubna. Současní vládcí Znojma dnes oznámili své **rozhodnutí změnit Kopalův pomník** na Kopalově náměstí [dnes nám. Komenského]. Tento pomník hrdiny Kopala byl slavnostně odhalen před tzv. císařskou branou 16. října 1853. Byl vztyčen na počest hrdiny Kopala a rakouské armády. Tento pomník z bývalé císařské éry, ačkoli se jednalo o historický objekt, nenašel v očích současných republikánů žádné slitování a musel zmizet. Deska s Kopalovým portrétem již byla odstraněna, historicky památné dny rakouských vítězství nad Italy byly ze žulového pomníku odtesány a pomník byl zcela změněn. Mohou však být historicky památné dny z dějin lidstva také vysekány? Tomu nevěříme! To, čeho hrdina kdysi dosáhl ve svém životě a ve své profesi, zůstane navždy zapsáno zlatým písmem v dějinách lidstva, stejně jako mnohé nesmyslné dílo kterékoli politické skupiny.

23. května. Dnes téměř došlo k velké katastrofě, která mohla mít nedozírné následky. Kolem půl desáté dopoledne **vypukl na střeše starého křídla našeho kláštera požár** způsobený jiskrami odletujícími z komína kuchyně. Všemohoucí to však zařídil tak, že si tohoto požáru všiml profesor z českého gymnázia a upozornil na něj z oken kolemjdoucí. Jeho volání však zaslechl i pater převor v zahradě a oheň byl brzy uhašen domácími a bratry, aniž by způsobil nějaké větší škody.

V tento den oslavil **25. výročí svého působení farář u sv. Kříže P. Felix Svoboda**. Jeho skromnost mu nedovolila oslavit tento den v jeho farním kostele, ale rozhodl se oslavit své jubileum v nejužším kruhu své rodiny v jeho domově ve Strážnici na Moravě. P. Felix Svoboda se narodil 1. dubna 1873 ve Strážnici a po maturitě na gymnáziu v Uherském Hradišti vstoupil v roce 1893 do řádu kazatelů v Olomouci. Dne 4. září 1894 složil profesi a 17. července 1898 byl ve Štýrském Hradci vysvěcen na kněze. V roce 1897 byl nejprve kooperátorem ve Znojmě a nakonec po mnoha dalších funkcích v různých řádových domech byl 31. července 1913 dekretem biskupské konzistoře v Brně jmenován farářem u sv. Kříže ve Znojmě. V těchto dnech sloužil svou jubilejní mši svatou za přítomnosti svých příbuzných a mnoha věřících u řeholnic v rodném městě Strážnici.

15. srpna 1923. Svátek Nanebevzetí Panny Marie.

Dnes byla posvěcena zvnějšku i zevnitř obnovená kaple Panny Marie na Mariánském náměstí. Úsilím místního městského radního Karla Nemetze se podařilo tuto malou, ale krásnou kapli na Mariánském náměstí s pomocí dobrovolných darů obnovit, nechat ji předládit a nainstalovat elektrické osvětlení, které krásně zdobí obraz Panny Marie. Po dokončení všech těchto prací se městská rada obrátila na farnost sv. Kříže s žádostí o posvěcení této půvabné mariánské kaple. Pro tuto slavnost byl vybrán svátek Nanebevzetí Panny Marie. Po slavnostní mši svaté o půl desáté se vydalo procesí ke kapli Panny Marie Pomocné, kde kooperátor od sv. Kříže P. Dominik Matz kapli posvětil. Poté zde konal krátkou mariánskou pobožnost, po níž se procesí vrátilo zpět do farního kostela sv. Kříže.

1. září 1923. Dnes v 8 hodin ráno se v našem farním kostele konala mše svatá pro všechny německé obecné a měšťanské školy ve Znojmě. Této bohoslužby, která je bohužel pouze fakultativní, se zúčastnilo velké množství, ba dá se říci, že téměř všechny německé školačky, což se o českých dětech vůbec říci nedá. Na bohoslužbu přišli i němečtí učitelé, kteří po skončení hlavní mše odvedli děti do škol.

8. září 1923: Festum Thaumaturgae Nostrae. [Svátek Naší Divotvůrkyně: Panny Marie Znojenské.]

O dnešním svátku kázal kooperátor Dominik Matz. Po kázání sloužil pater provinciál, který od 6. září vedl kanonickou vizitaci ve Znojmě, slavnostní mši svatou u Milostného oltáře. Při této mši svaté zněla velmi krásná chrámová hudba pod vedením dirigenta kůru pana Alberta Wenischenka. Druhé kázání pronesl ve čtyři hodiny odpoledne profesor Andreas Simeoner, poté zazněly loretánské litanie s varhanním doprovodem.

16. září 1923. Svěcení křížové cesty u kostela sv. Michaela. Dnes o půl druhé odpoledne byla v kostele sv. Michaela slavnostně posvěcena nová křížová cesta. Svěcení provedl kvardián z místního kapucínského kláštera P. Paulín Krkoška se svolením brněnské biskupské konzistoře. Kázání pronesl vynikající kazatel a český spisovatel P. Václav Bělohávek, křížovník z Hradištel sv. Hippolyta. Tato křížová cesta pro filiální kostel sv. Michaela vznikla sbírkou českých katolíků ze Znojma, na kterou se v tamním kostele vybralo 6000 Kč. Samotná křížová cesta stála 4476 Kč a zbytek peněz byl ponechán na další kostelní výdaje. Obrazy křížové cesty pochází z dílny místního mistra pozlacovače I. Lustiga, který je převzal již od svého předchůdce Jungnickla. Rámy obrazů zhotovil sám Lustig.

IX. zastavení křížové cesty v kostele sv. Michaela.

7. října: Růžencová slavnost. Dnes se, tak jako každý rok, konala růžencová slavnost se sváteční bohoslužbou. První sváteční kázání měl v 8 hodin ráno kooperátor P. Dominik. Slavnostní mši svatou s asistencí sloužil farář od sv. Kříže P. Felix Svoboda a druhé kázání ve 4 hodiny odpoledne měl kooperátor P. Rajmund Klubiček. Po kázání vedl theoforický* růžencový průvod ulicemi města převor P. Augustin Strnad. Průvodu se kromě náboženských sdružení a bratrstev zúčastnilo i velké množství věřících. [*Průvod s Nejsvětější svátostí.]

8. října. Dnes byly zahájeny práce na zastřešení starého křídla kláštera, kde letos 23. května vznikl požár odlétávajícími jiskrami. Tato práce byla svěřena místnímu klempířskému mistru Kunibertu Gemithimovi. Ten doufá, že bude hotov do prvního sněhu. Celé dílo by mělo stát 54 000 Kč.

13. října: Dnes jsme se poprvé modlili oficium svátku sv. Tomáše Akvinského a četli příslušnou mši. Na letošní rok také připadá 600. výročí kanonizace velkého Akvinského. Také my jsme oslavili tuto památku 18. listopadu slavnostním kázáním a slavnostní nedělní mši svatou, protože ve Znojmě je obtížné slavit jakékoli církevní slavnosti ve všední dny.

2. prosince. Dominika I. Adventus. (První neděle adventní.) Dnešním dnem začíná adventní doba. Ve farním kostele svatého Kříže se odedávna čte rorátní mše svatá o nedělích a svátcích v 6 hodin ráno, ve všední dny v 7 hodin. Zde ve Znojmě se čte rorátní mše svatá "coram Exposito" ve všech kostelích, což je skutečně vzácné.

V kostele sv. Michaela se česká rorátní mše četla pouze ve všední dny v 7 hodin

ráno, při níž se zpívaly staré české rorátní písně.

8. prosince: Immaculata Conceptio. [Svátek Neposkvrněného početí P. Marie.] Na tento krásný svátek měl kázání a slavnostní mši svatou s asistencí kooperátor P. Dominik Matz. Při sváteční mši svaté byla uvedena velmi krásná hudební mše s orchestrem, ale účast věřících byla velmi slabá. Byla škoda velkých peněz, které klášter za provedení této mše zaplatil řediteli sboru Albertu Weinschenkovi a hudebníkům. Taková hudební mše stála klášter 240 Kč, a pokud věřící tyto oběti kláštera nedokáží ocenit, budeme nuceni mít prostou mši svatou.

24. prosince: Vánoční vigilie: Dnes přišlo ke svaté zpovědi velmi mnoho věřících. Zpovídali jsme od půl šesté do deseti hodin dopoledne; počet penitentů se odhaduje na 600 osob. Bohužel většina z nich byla přespolních: lidé ze Znojma přichází méně často. Dnes byl také jako každý rok postaven betlém u oltáře sv. Šebastiána. Tento betlém vyrobil v roce 1906 laický bratr fr. Emanuel, který vytvořil dřevěné části. Skály i celou obrazovou výzdobu včetně zobrazení Betléma dodal místní malířský mistr Lederer, jehož bratr je profesorem na Akademii výtvarných umění v Mnichově. Sochy do jesliček a stáj byly zakoupeny ve Vídni od firmy Krickl und Schweiger. Celý betlém působí velmi krásným a vznešeným dojmem a těší se velké oblibě zejména u dětí.

25. prosince: Boží hod vánoční. První vánoční mše byla slavena jako obvykle ve 4 hodiny ráno za velké asistence; mši sloužil farář P. Felix Svoboda. Slavnostní hudební vystoupení bylo skvělé, kostel byl zaplněn i přes husté sněžení. Druhá mše svatá byla sloužena o půl deváté, rovněž P. Felixem. Při druhé mši svaté bylo hudební vystoupení ještě brilantnější: zazněla také část z "Mendelsohnova Mesiáše", a to "Aleluja". Účast obyvatelstva byla poněkud slabší. Tyto dvě mše svaté však stály velké peníze: 675 Kč, což do budoucna asi nebude možné. Vánoční prázdniny na školách letos trvají od 23. prosince do 2. ledna včetně.

31. prosince. Sv. Silvestra. Poslední den občanského roku byl jako obvykle zakončen večerním slavnostním požehnáním. Ve 4 hodiny pronesl silvestrovské kázání kaplan P. Rajmund Klabeček, následovalo svátostné požehnání a Te Deum. Účast v kostele byla výborná.

Kronika farnosti Přímětice

(farář: R.D. František Dospiva)
Není zaznamenána žádná událost.

Uspořádal a přeložil Ondřej Lazárek

Jeho milosrdenství daleko převyšuje spravedlnost

Přinášíme rozhovor s trvalým jáhnem Mgr. Petrem Šmeralem, který působí jako administrátor římskokatolické farnosti Oleksovice a několik měsíců také jako duchovní v Domácím hospici Znojmo.

Můžete nám říci něco o svém dětství?

Vyrůstal jsem v rodině se třemi sourozenci. Starším bratrem a mladší sestrou. Nejdříve jsme bydleli na vesnici u Moravské Třebové, později, když tatínka prohlásil kulakem a vystěhovali nás, jsme se přestěhovali do malé vesničky u Boskovic. Tatínek byl vyznání evangelického, maminka katolička. My děti jsme byly pokřtěny v katolické víře. Tatínek dbal na to, abychom pravidelně chodili do kostela i na náboženství a také abychom se všude chovali tak, abychom nebudili pohoršení. Mně se to často nedařilo, a tak jsem sklízel trpké ovoce.

Po základní škole jsem se hlásil na střední školu, ale paní ředitelka mě tehdy sdělila, že i když mám vyznamenání, jako dítě kulaka mohu jít studovat na traktor nebo do dolů. Nakonec zcela jistě Božím působením jsem se vyučil elektrikářem. Šel jsem na vojnu, oženil se, pracoval v továrně a od ní dostal i byt. Rodinka se začala rozrůstat, a tak jsme se přestěhovali do malé chaloupky ve vesnici mého mládí. Těšili jsme se, že si tam postavíme nový dům, v té době už jsme měli čtyři malé děti. Po maturitě při dálkovém studiu jsme se pustili do stavby toho tak vysněného domu. Potkali jsme také několik kamarádů, kteří nám manželům ukázali na víru v Boha z jiného pohledu, než který jsme dosud poznali. Znali jsme jen příkazy a zákazy a najednou jsme viděli tu obrovskou šíři lásky, milosrdenství, služby, pokory a radosti. Bylo to přátelství s lidmi, kteří přes všechna příkoří a ponižování žili v krásném a radostném vztahu s Bohem i lidmi. Většinou to byli vzdělaní kněží i laici, co jezdili s nákladáky nebo jeřáby na stavbách, či byli přiděleni k nějakým pomocným pracím. Tito lidé byli těmi, co nejen hlásali, ale také žili své poslání být služebníky. Vždy k tomu také s úsměvem přidávali, že jsou jen těmi obyčejnými dělníky na vinici, kteří dělají to, co je učil Mistr. A právě takovou víru jsem se chtěl naučit žít.

Jak si Vás Pán povolal ke službě trvalého jáhna?

Dálkově jsem v Brně studoval střední školu a tam jsem se seznámil s přáteli, kteří pořádali bytová setkání při studiu Písma svatého. Zároveň jsme si budovali i nové obydlí. Spolu s přáteli jsme se také snažili obnovovat různé tradice naší vesnice včetně takové té sousedské pospolitosti. S dětmi jsme založili kroužek mladých hasičů, jezdili jsme na soutěže, hráli divadla a při tom

měli i výuku náboženství. Pořádali jsme také různá povídání o bylínkách, včelkách, historii a vždy po oficiálním programu nám náš „Kulatý“ otec vykládal Starý i Nový zákon. A Pán mě krůček po krůčku vedl, kam sám chtěl. Ale vždy tak, abych ani v nejmenším nezanedbával svoji rodinu.

Už jsme bydleli v novém domě, státnice jsem měl za sebou a stále jsem bojoval s pozváním do služby. Něco jiného bylo pomáhat se starostí o farnost, pomáhat s výukou dětí i dospělých. Ale něco jiného pak je nepodlehout pocitu své vlastní dokonalosti. Nakonec po revoluci jsem se ocitl na teologické fakultě v Olomouci, ve skupině podobně smýšlejících lidí. Lidí, kterým nejde o kariéru ani o potřebu se zviditelňovat, či předvádět. K jáhenství nás od třetího roku studia připravoval spirituál P. Pavlík, jezuita, kterého jsem znal z doby, kdy byl řidičem nákladáku a jeřábníkem. Ten nám to tehdy řekl jasně. Jestli chceš být rohožkou někde před dveřmi, do které se kope a o kterou se čistí boty, pak jsi schopen následovat Mistra. V roce 1994 nás sedm jáhnů biskup Vojtěch vysvětil. Často na slova P. Pavlíka vzpomínáme.

Můžete popsat svá setkání s kněžími tzv. podzemní církve a s otcem Krátkým?

Po smrti našeho pana faráře v naší farnosti jako kaplan sloužil také P. Damián Mlýnský, kněz, který mnoho let působil jako správce farnosti při Českém poutním domě Velehrad v Jeruzalémě. Tento úžasný muž nakonec bydlel ve vedlejším domě s rodinou mé sestry a stali jsme se dobrými přáteli. Právě tam jsem se mohl setkat i s duchovními, kteří byli pro svoji víru pronásledováni. Lidé vzdělaní a s velkým srdcem. Mezi nimi i ti, co tehdy byli bez souhlasu k výkonu kněžské služby a pak, v pozdější době si jednoho z nich Pán povolal k biskupské službě. Tam jsem potkal i P. Františka Líznu. Ten mně umožnil přístup do své knihovny, kterou měl kvůli utajení uloženou u mých rodičů. A právě tam jsem poznal téměř kompletní skripta všech teologických oborů. Dobrý Pán mě přivedl i biskupu Krátkému, který byl i mně velkým duchovním vůdcem a také učitelem záměrů druhého vatikánského koncilu.

V té době už jsem dálkově studoval na brněnské technice. Změnil jsem i zaměstnání a v Brně také začal pracovat. S přáteli jsme se scházeli většinou v různých bytech, kde jsme byli zkoušeni ze zadaných témat, ale kde jsme také diskutovali o možné budoucnosti církve i nás samých. To už jsem věděl, že bych chtěl být tam, kam mě Pán povolá. A věděl jsem také, že chci dodržet to, co nám kladli na srdce naši učitelé: Ve své službě musíte být ochotni následovat Krista. Musíte tak jako On s úctou a láskou pokleknout i k nečistým nohám, umývat je a také se neštítit ty nohy políbit.

Kde všude jste působil jako trvalý jáhen?

Jako jáhen jsem nejdříve působil ve své rodné farnosti a také ve farnostech spadajících do Boskovického děkanství. Později jsem byl ustanoven pro službu přímo v Boskovicích. Všude, kde jsem působil, jsem chodil za nemocnými, vyučoval náboženství, oddával i pohřbíval. A také měl své promluvy či bohoslužby slova.

Jednou si generální vikář postěžoval, že mu chybí lidé, kteří by byli ochotní jít sloužit i někam do odlehklých farností. V té době do Boskovic přišla nová parta a já bych tam byl nějak navíc. Tak jsem po dohodě s manželkou generálnímu přislíbil pomoc. V roce 2004 mě dovezl na faru do Oleksovic, kde po nenechavcích zůstaly jen holé zdi. Procházeli jsme místnosti, kde nebylo na co sednout, prostě opuštěné, vybydlené stavení. Jako administrátor jsem do správy dostal farnosti bez prostředků, se zanedbanými kostely a kaplemi. A opět se potvrdilo, že náš Pán je kavalír! A když se ohlédnu zpět, jen zírám, jak je náš Pán Dobrý! Pokud jde o pastorační v naší farnosti, snažíme se vytvářet podmínky ke spolupráci a vzájemně sdílené radost – ať už je to při farních dnech či jiných společenských akcích. Mám radost, že se pravidelně scházíme na faře s mladými, co zavádějí na naší farní pouti. Máme tu i hasičskou pouť s místními hasiči a jejich rodinami, děti tu na faře mimo svá náboženství také mívají víkendovky atd. Těch akcí je hodně, ale v kostele nás stále ubývá. Asi tak, jako všude v tom našem smutném kraji.

Ve své pastorační se věnujete rozvedeným párům, můžete nám tuto službu přiblížit?

Nejsem si jistý, zda se ve své činnosti věnuji převážně rozvedeným. Víím ale, že zcela jistě nejsem ten, kdo my měl kohokoliv soudit. Je mě vždy líto těch rozvedených a jejich vyloučení ze společenství Eucharistie. A pokud těmto lidem takovéto společenství u Stolu chybí, pak je to smutek dvojnásobný. Ať už je to muž či žena, vždy je to velký zásah do života, i když to mnozí překrývají různými „náplastmi“. Myslím si, že nejvíce jsou tímto postihnuti maminky s malými dětmi. Maminka, která zůstane sama se svými malými dětmi, většinou za tento stav nemůže. Únava a vypětí jsou mnohdy neúnosné. A pokud tam ze strany některého z manželů chyběla úcta k tomu druhému, nastal problém. A v případě, že ten človíček s dětmi si pak najde někoho, kdo jej chápe, má rád a má rád i jeho děti, je schopen i ochoten se o dotyčné postarat, pak to naše pravověrné společenství je mnohdy schopno tyto lidi odsuzovat. Naproti tomu je člověku, který spáchá těžký zločin, odpuštěno a dovoleno opět být plnohodnotně ve společenství. A přitom k mamince s dětmi často tak milosrdní nejsme! Jen se vždy dívím,

kolik nás, takových těch pravověrných křesťanů, je ochotno takovéto nešťastné lidi odsuzovat.

Několik měsíců pracujete jako duchovní opora v Domácím hospici Znojmo. Co Vám tato služba přináší?

Pokaždé, když stojím u rakve, velmi silně vnímám, že zemřelého doprovázím na cestě do Boží náruče. Vždy prosím o Jeho milosr-

denství, které daleko převyšuje spravedlnost.

U nemocných to mám podobné. Mám zkušenost, že většina nemocných potřebuje někoho, kdo jim chce naslouchat, komu mohou důvěřovat. Duchovní služba u nemocných je velmi potřebná, a to i u tzv. nevěřících. Vždy je ale nutné, aby rodina byla dobře informována, koho že si to do bytu

poštlí. Ono je to stejné jako u lékařů či u sestřiček.

Při setkání s nemocnými vždy prosím Ducha, abych nebyl jen Jeho tupým nástrojem, ale abych byl doručovatelem Jeho samého. A to třeba i při zdánlivém mlčení – nevěřili byste, jak umí být léčivé!

Za rozhovor děkuje Dominik Bláha

Příběh znojemských jezuitů

Díl 2. – K počátkům působení řádu na Znojemsku

První kontakty Znojemska s tovaryšstvem Ježíšovým jsou spojeny s působením louckého opata Šebestiána Freytaga z čepiroh. On sám byl odchovancem jezuitských škol, a když se v roce 1573 stal opatem, řešil všechny důležité kroky s jezuitu, ke kterým jej pojila zvláštní úcta. Členové tovaryšstva neváhali podpořit Freytagovy protireformační kroky, které ve Znojmě a v jeho okolí na klášterním panství podnikal. Spolu s opatem bojovali v duchu programu potridentské reformy katolické církve s herezí protestantismu v jeho nejrůznější podobě. Především to bylo luteránství, které se rozšířilo mezi německy mluvícím obyvatelstvem královského Znojma. Šebestián dokázal využít jejich odborné erudice a pro radu chodil k brněnským i olomouckým jezuitům. Hned na počátku svého opatování požádal v roce 1574 olomouckého provinciála Laurentia o kazatele a několik bratří, kteří by v krátkém čase dovedli k nápravě loucké konventuály, kteří si uvýkli na laxní a nemravný život. Úzce spolupracoval s rektorem brněnské koleje Alexandrem Höllerem, kterému posílal ke kontrole nejrůznější předpisy týkající se jak klášterní disciplíny, tak i ryze praktických věcí souvisejících s chodem klášterního alumnátu a hospodářství. Jezuité dodávali do loucké knihovny knihy a zdejší seminář obsílali učiteli z vlastních řad. Při vizitaci louckých farností opata vždy doprovází někdo z tovaryšstva a v době delší Freytagovy nepřítomnosti v Louce jej zastupuje jezuita P. Bernard. Loučtí kanovníci se účastní jezuitských ignaciánských exercií (duchovních cvičení) a opat nezůstává brněnské koleji nic dlužný a oplácí jí štědrými hmotnou podporou. S vídeňskými jezuitu zase opat spolupracuje ohledně hudby na kůru hlavního městského kostela sv. Mikuláše, jehož byl loucký konvent kolátorem. Jezuité podporují i Freytagovy nástupce, ale čas jejich příchodu do Znojma dozraje až v souvislosti s pobělohorskými událostmi.

Bělohorská bitva a události po ní jasně vymezily pozici nekatolíků v zemi. Ferdinand II. jako vítěz začal uplatňovat hlavní zásadu augsburského náboženského míru

z roku 1555, která říká, že čím je země, toho je i vyznání. Katolický Habsburk tak poněmáhle začal uplatňovat kroky vedoucí k postupné rekatolizaci země, kterým vládl. Nejinak tomu bylo na Moravě, kde poměrně stále postavení katolické církvi zajišťoval olomoucký biskup – tehdy František kardinál z Dietrichsteina. Ten si plně uvědomoval význam jezuitského řádu pro znovunastolení katolické jednoty a podporoval nové jezuitské fundace. Tak došlo k tomu, že v prosinci 1622 byli ze Znojma vykazáni luteránští kazatelé a jejich kostel sv. Michala byl uzavřen. V té době pobývalo několik jezuitů v Louce, aby připravili vše pro usazení řádu ve městě. Ještě před tím byl jako místo nového působení jezuitů zvolen a schválen na generální kongregaci řádu právě opuštěný kostel sv. Michala. Jezuitům se nové místo velmi zamlouvalo a na úvodních stránkách kroniky nové koleje poznamenali: „Je snadné napadnout a odsoudit dílo dobrovolné a velké, i když není ve všem špatné. Sama laskavá veřejnost ať jej posoudí. Na počátku je město Znojmo, jež svojí polohou určilo polohu naši. Na jihu, kde jsou do dálky vidět rakouské vinice, jsou strmé srázy do údolí, jimž protéká vznešená řeka Dyje, vinoucí se v zákrutách a rozlévající se do polonin. Z hustého křoví na skalách se na jaře rozlévá zpěv slavíků. Protějšší skalnatý vrch je svatý Hippolyt, alias Peltenberg, kde se nachází řád křížovníků s červenou hvězdou, směrem k východu řád kapucínů s kostelem a klášterem, dole za hradbami špitální kostel zasvěcený sv. Alžbětě. Mimo to je zde ještě klášter klarisek a františkánů observantů. Na jihu pod městem, v blátivém údolí v blízkosti řeky Dyje sídlí nejbělostnější řád premonstrátský, severněji poblíž obranných hradeb kostel sv. Kříže s klášterem otců dominikánů a ještě severněji na návrší jsou vztýčeny dvě brány, severní s cestou ze severu na jih a východní z východu na západ. U našeho místa jsou brány dvě. Severní je malá pouze pro pěší a štíty v jejím sousedství jsou věnovány Bakchovi, Pommoně a Ceres. Mezi téměř zkaženými klasy, jsou ale plodná údolí, mile zde ze všech stran prorůstá mladé osení, obydlí prosté a vkusné. A žádoucí naše

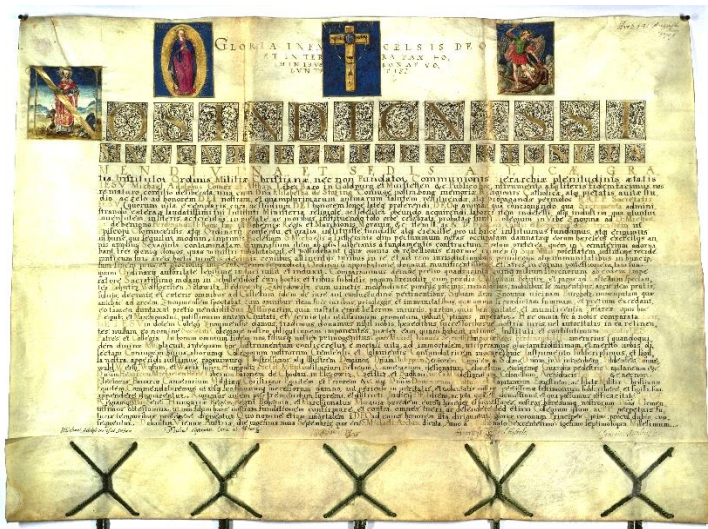
Ignácova Societatis Jesu potírající herezi, kterou nechal zřítit osvícený vládce Ferdinand II.“ (překlad Dana Toufarová)

Michael Adolf I. z Althannu, zakladatel znojmské jezuitské koleje (zdroj: wikipedia.org)

Zakladatelem nové koleje se stal hrabě Michael Adolf z Althannu (1574-1636), příslušník staré rakouské šlechty, plukovník a císařský válečný rada, který už měl s podobným projektem zkušenost, v roce 1616 totiž spoluzaložil jezuitskou kolej v dolnorakouské Kremži a ještě v roce 1624 stál u zrodu jihlavské koleje. Spolu s císařem Ferdinandem II. pak u zrodu znojmského řádového domu stál i kardinál Dietrichstein. 23. května 1624 byl odevzdán P. Janu Drachovskému kostel sv. Michala se školou a zahradou (jednalo se o bývalý hřbitov), dále dnes již nedochované kostely sv. Jana Křtitele na Dolním (dnešním Masarykově) náměstí a sv. Petra a Pavla na Horním náměstí a další nemovitosti. Hrabě Althann přidal svůj dům pro ubytování kněží. Kolej dostala rovněž do užívání pro vlastní prospěch několik vesnic na panstvích zkonfiskovaných urozcům, kteří se aktivně zúčastnili stavovského odboje vůči císaři. Předně se jednalo o statek Bohutice, který před Bílou horou náležel Vilémovi

Darovací listina hraběte Althanna z roku 1627 (zdroj: www.monasterium.com)

Kusému z Mukodělu. Ten tvořily vesnice Bohutice se zámek, pustá vesnice Vlčí Keř (na jejím katastru byla založena na sklonku 18. století vesnice Trnové pole), Malé Želovice (dnes součást Olbramovic), Vedrovce a sousední Zábrdovice a dále statek Přímětice se dvorem. Statek byl císařskou komisí oceněn na 45 tisíc zlatých. Vzhledem k obavám, že by příjmy nemusely nové koleji stačit, protože bohatý statek byl komisaři nadhodnocen, byly přidány ještě mlýn ve Starém Šaldorfu se zahradou a les Burgholz, patřící kdysi ke znojemskému hradu. Předání zboží a písemností proběhlo velmi slavnostně a popisuje je ve svých Paměti-hodnostech (Denkwürdigkeiten) Anton Hübner: Toho dne se v kostele sv. Michala sešli fundátor hrabě Michael Adolf z Althanna spolu se svou manželkou Alžbětou, rozenou svobodnou paní ze Stotzingenu, rektor vídeňské koleje a zpovědník císaře P. Vilém Lamormain na pozvání místodržícího kardinála Dietrichsteina, který zastupoval nepřítomného provinciála, dále rektor vídeňského konviktu P. Avancin, rektor z Brna P. Thomas Luttring s otcem Janem Drachovským a Jonášem Lodnitzerem. Jakožto předávající komisaři se zúčastnili proboš z Hradiště Eberhart Schlessin a císařský rychtář Baltazar Wüllersdorfer z Urbair. Mimo těchto se dostavili i členové důstojnictva, celá městská rada a množství měšťanů. Poté co městský notář přečetl psaní Jeho Výsosti císaře Ferdinanda II. a kardinála, přijal hrabě Althann coby zakladatel všechny dokumenty, privilegia, svobody, práva a klíče od kostela, nato se obrátil na přítomné členy Tovaryšstva Ježíšova a když vyzdvihl zásluhy tohoto řádu o mužnou obranu katolické víry, předal P. Lamormainovi jménem provinciála klíče od tohoto kostela a s nimi i veškerý majetek, všechny dopisy, privilegia, svobody a práva jakožto založení koleje tovaryšstva a poprosil, aby byl s manželkou přijat jako zakladatel. Po předání poděkoval P. Lamormain obsáhlou řečí nejprve milému

Bohu, pak Jeho Výsosti císaři, kardinálovi, vznešeným zakladatelům, komisařům a nakonec také znojemskému magistrátu a všem přítomným za ctěnou přítomnost. Pak podali vznešení zakladatelé podle starého moravského zvyku zbožným otcům ruce a popřáli jim štěstí k obdarování, načež se dal do pohybu průvod ke sv. Mikuláši. Vpředu šli v pěkném pořádku měšťané se svými prapory.

Děkan za asistence svých loučkových řádových spolubratrů slavil slavnou mši svatou, zatímco přítomní jezuité slavili mešní obět na oltáři sv. Jiří a zbožní zakladatelé přijali svatě přijímání. Vše ukončilo Tedeum za zvuku trumpet a bubnů a vojenských salv.

25. května bylo přikročeno ke znovuvyvěcení chrámu sv. Michala a 26. května – na svatodušní neděli – drželi jezuité první kázání. V následujících měsících pak byly jezuitům postupně předány další majetky a definitivně bylo vše stvrzeno listinou z 29. září 1627, císař pak vše potvrdil až v listopadu 1633. Mezitím získali jezuité ve městě další majetky. V roce 1629 jim kardinál Dietrichstein zajistil tři domy v blízkosti bývalé luteránské školy, a tak vlastnili jezuité v roce 1629 ve Znojmě celkem sedm domů a školu. Na tomto fundamentu bylo možno začít budovat novou budovu, která poskytla přístřeší koleji, škole a semináři. Se stavebními pracemi bylo možno začít až po císařském potvrzení v roce 1633. Tehdy bylo v koleji dvacet tři osob, postupně se počet řeholních kleriků ustálil na třiceti osobách a tomu odpovídala i celá koncepce stavby. Ta byla dokončena v roce 1634 a většinu výloh spojených se stavbou financovala hraběnka Renata Marie z Náchoda.

Snad už v roce 1624 (nejpozději však v roce 1625) začali jezuité s výukou. V roce 1625 byla na znojemské radnici provedena za obecného nadšení první jezuitská školská hra s názvem „Vítězství sv. Michaela“, které se zúčastnil i zakladatel hrabě Althann. Prvním rektorem gymnázia byl P. Anton Klesal, který zemřel následkem zimnice, která ve městě řádila v roce 1630. Úspěchy jezuitů na poli pastorače byly obrovské. Uvádí se, že při příchodu jezuitů do Znojma zde žilo jen 18 katolíků, po třech letech působení poslali v roce 1627 ze Znojma císaři darem zlatý kříž s nápisem „Záruka věrnosti katolického města Znojma císaři Ferdinandovi II.“

V roce 1635 byl při koleji založen P. Janem Weghuberem, SJ, seminář. Weghuber

mu odkázal své dědictví 1600 zlatých, ke kterému přidal Baltazar Wüllersdorfer z Urbair 4000 zlatých rýnských. Z úroků pak byli v semináři vydržováni ročně čtyři studenti. O rok později byl pro potřeby semináře koupen ještě dům od Jana Kroppa. Zdálo by se tedy, že znojemská kolej disponovala poměrně slušným majetkovým zázemím, přesto však patřila k nejhudším ústavům v celé české provincii.

K událostem, které poznamenaly jezuitské působení ve Znojmě nejvíce, patřilo bezesporu přenesení ostatků sv. Olympia z Říma. P. Mikuláš Lancicius, mimo jiné učitel proslulého jezuitu Bohuslava Balbína, vyžádal u římských papežských úřadů přenesení ostatků tohoto raněkřesťanského mučedníka v roce 1636. Olympiovo tělo vyzdvížené z Kalixtových katakomb bylo slavnostně přineseno do kostela sv. Michala a uloženo na oltáři sv. Vavřince (dnes má Olympius v kostele ovšem svůj oltář). Ve smutném roce 1680, kdy ve městě řádila strašlivá morová epidemie, si Znojemští zvolili sv. Olympia za patrona proti ohni a moru a jeho výroční den – 25. srpna.

P. Mikuláš Lancicius, který do Znojma v roce 1636 převezl ostatky sv. Olympia

Jezuité pečovali o povznesení náboženského života mnoha prostředky, z nichž velmi účinným bylo sružení věřících v náboženská bratrstva, která svým členům měla pomáhat jak v rovině spirituálního rozvoje, tak především měla zajišťovat věčnou spásu po smrti pravidelnými modlitbami a sloužením zádušních mší za své členy. 5. dubna 1626 vznikla tzv. měšťanská kongregace Očišťování Panny Marie jako nejstarší z jezuitských bratrstev ve městě.

Petr Eckl, historik JMM ve Znojmě

Stalo se krátce

Děti na křížové cestě v Mašůvkách

Stalo se již hezkým zvykem, že se na Zelený čtvrtek dopoledne schází maminky s dětmi v Hlubokých Mašůvkách, aby společně prošly křížovou cestou a připravily se na slavení Velikonočních událostí. Školní děti se střídají ve čtení krátkých zamyšlení u jednotlivých zastavení, mladší nesou kříž a od zastavení k zastavení zpíváme "Byl jsi tam, když byl křížován můj Pán?". Věřím, že každý z nás si odnáší v sobě nápev "nezapomeň na tu chvíli, když ho všichni opustili" a s tím večer přichází ke mši svaté na památku poslední večeře Páně.

Lucie Zvěřinová

Postní almužna 2023

Děkujeme všem, kdo jste se letos zapojili do tradiční akce Postní almužna. Tato akce probíhá v postní době před Velikonoce, kdy si můžeme odepřít nějakou nezbytnost a ušetřené peníze vložit do postní schránky. Výtěžek každý rok dáváme na léčení dětí z chudých rodin na Ukrajině. V letošním roce se vybralo 220 001,- Kč. Moc děkujeme všem, kdo nám pomáháte pomáhat. Výsledky podle farností najdete na našem webu www.znojmo.charita.cz.

Veronika Brandejs, Oblastní charita Znojmo

První sv. přijímání v Louce

Letošní slavnost Seslání Ducha Svatého byla v kostele Nanebevzetí Panny Marie a svatého Václava v Louce významným okamžikem a velkým krokem do života pro osm dětí. Čtyři holky a čtyři kluci byli poprvé pozváni ke stolu Páně, na což se dlouho připravovali. Celá mše svatá byla nádherná. Velké poděkování patří otci Ladislavovi za to, jak děti na první svátost smířeni i první

svaté přijímání připravoval. Jménem rodičů také děkuji všem, kdo děti podpořili svou přítomností a modlitbou a kdo se přičinili k tomu, že to byl radostný a požehnaný den, na který budou naše děti i rodiny vzpomínat celý život.

Lucie Zvěřinová

Dětské mše svaté v Louce

Školní rok uběhl jako voda a s ním i pravidelné středeční mše svaté pro děti a rodiče. Každou první středu v měsíci bylo v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava ve Znojme – Louce trošku rušněji než obvykle. Děti byly zapojeny aktivně do prožívání celé mše svaté nejen přinášením darů, jako např. svíčka s fotkou blízkého zemřelého, osobní postní předsevzetí nebo kytička pro Pannu Marii, ale i během liturgie. Četly čtení, přímlyvy, ministrovaly nebo zpívaly s velkou nebo malou scholičkou. U malých zpěváčků byla vidět nejen opravdová radost ze zpívání, ale i snaha uplatnit své nástrojové dovednosti. Vyzkoušeli si kromě doprovodu na oblíbené Orffovy nástroje také boomwhackery, violoncello nebo dvojhlasy na flétny a metalofon.

Děti za pravidelnou účast zdobily papírové kytičky na nástěnce. Ačkoli je nástěnka po poslední červnové mši už prázdná, zajděte se někdy podívat do Louky, jak krásně rozkvétla...

Třeba ve středu 6. září 2023. To kromě ševelfích hlásek o tom, jaké suprové prázdniny prožily, možná zaslechnete i jejich tichou touhu po Boží přítomnosti. Touhu, aby prožívaly nové školní dny s Ježíšem a mohly mu odevzdat úplně všechno, co žijí, z čeho mají radost, co je trápí...

Pavla Filová

Zastavení pro manžele

Aby manželství dobře vzkvétalo, je třeba se o vztah pravidelně starat, věnovat druhému čas, soustředěnou pozornost. Muži zejména slyší na projevy úcty, ženy na projevy lásky. Když vzkvétá vztah manželů, odráží se to i na dalších vztazích – tedy s dětmi, dalšími příbuznými i v širším okruhu známých.

Toto jsou jedny z mála střípků, které si odnášíme z přednášek pro manžele, jež jsme pořádali na faře v Louce od února do května 2023. Máme velkou radost, že k nám z Brna přijížděli manželé Svobodovi

a manželé Zichovi a vyprávěli o svých zkušenostech, bojích, pádech i radostech. Také mluvili o svém vztahu s Bohem, jak v manželství prožívají víru, jsou usvědčováni z hříchů a povzbuzováni a posilováni v další cestě.

V současné době zvažujeme, zda a jak budeme v příštím školním roce v setkáních pro manžele pokračovat.

Máme velkou radost, že přednášky, adorace i občerstvení oslovilo manželské páry a opravdu jsme se přesvědčili, že do manželského vztahu se vyplatí investovat. Jak sám říká prof. Svoboda, jeden z přednášejících, pokud se rozhodujete, čemu dát někdy přednost, řekněte si: "Chci mít hezké manželství, nebo hezkou zahradu?"

Za organizační tým Jana Janíčková

Paškál v kostele sv. Kříže

Velikonoční svíce pro kostel Nalezení sv. Kříže ve Znojme je letos výjimečná. Nejenže je dílem z domácí dílny a s láskou vyrobeným, ale byla navíc odlita o Květné neděli výhradně z pravého včelího vosku. Při bližším pohledu na paškál uvidíme vůni včelího vosku a můžeme si povšimnout bílého povlaku na povrchu svíce, takzvaného voskového květu. Je to reakce včelího vosku na teplotu a vlhkost vzduchu. Dnes obvykle používaný bílý parafin (produkt destilace ropy) a sériovou výrobu vystřídala svíce, která zároveň ukrývá svoje tajemství, která na první pohled vidět nejsou. Do paškálu byly zataveny svíčky (obětinky), které na začátku března letošního roku hořely ve Svaté zemi, v Jeskyni Zrození v Betlémě, na Golgotě a v Božím hrobě v Jeruzalémě, odkud Ježíš vstal z mrtvých. Kadidlová zrna symbolizující Kristovy rány byla přivezena z místa Kristova věznění. Zdobení paškálu bylo zakoupeno z Charity Zábřeh. Už ale trochu víme, jak na to a třeba se tato tradice v našem kostele ujme a příště ji vytuníme vlastním zdobením.

Velikonoční Exultet, ve kterém se zpívá o vosku, který pro tuto vzácnou svíci připravila pilná včela, znělo v našem kostele letos mnohem věrohodněji.

Václav Lazárek

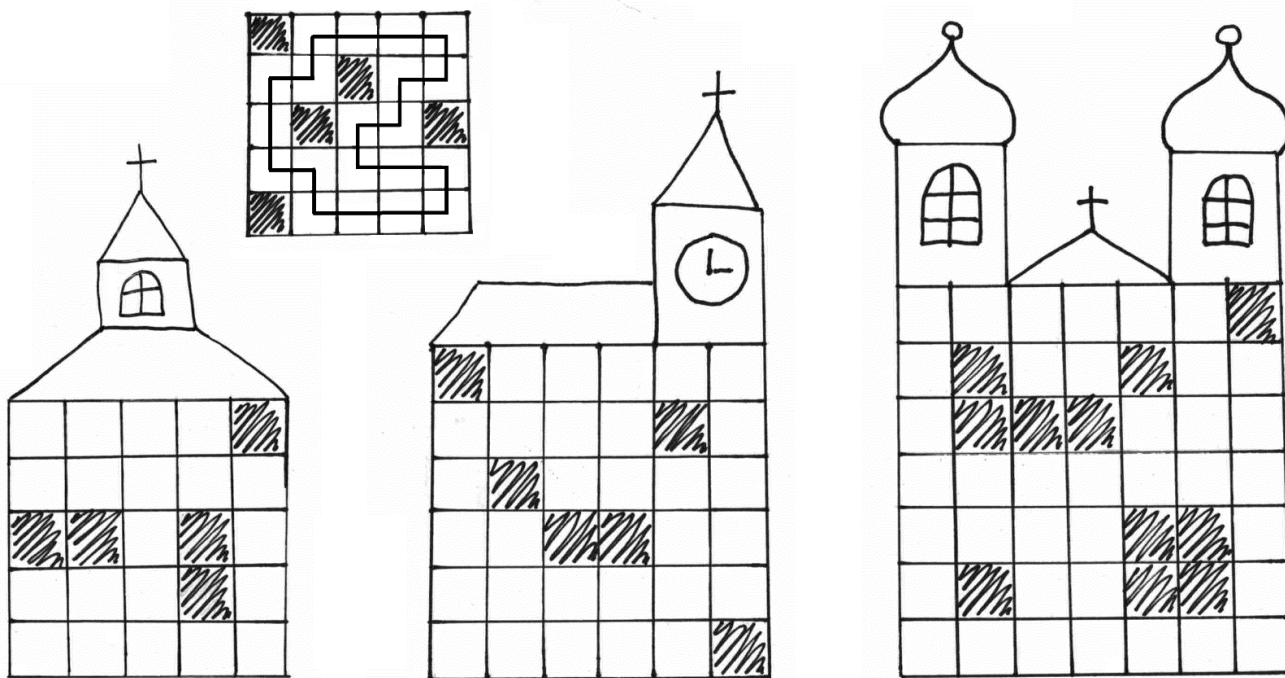
FARNÍ FAŘIŠTĚ

Milí hrají farníci, farnice a fařišátka!

Nedávno proběhla Noc kostelů a vy jste jistě měli příležitost prolézt nejen kostel od krypty až po půdu. Nezabloudit při tom je v některých kostelích vcelku umění. Nezabloudit a ještě vše projít tak, aby se žádná vaše cesta nekřížila, je ještě o level výš.

Zkuste tedy projít naše "kostely" jedním tahem – spojte všechna bílá políčka jednou souvislou čarou, vedoucí pouze vodorovně nebo svisle. Každým políčkem můžete projít jen jednou – viz příklad.

Vaši PaKLíci

VÝROČÍ

19. června uběhlo 30 let od kněžského svěcení P. QUIRINA JÁNA BARNÍKA OPraem., který v letech 2011-18 působil ve farnosti Louka.

20. června si připomněli 25. výročí kněžského svěcení P. ALVAREZ PETR KODEDA OP a P. Cyril František Molnár OP.

25. června uplyne 40 let od kněžského svěcení P. SAVIA PAVLA ŘIČICI OP, který v letech 1993-2002 působil ve farnosti sv. Kříže.

30. června uběhne 50 let od kněžského svěcení R.D. ZDEŇKA POSPÍŠILA (1933-2016), který spravoval farnost Přímětice.

Na 8. července připadá 50. výročí od narození P. JERONÝMA FILIPA HOFMANN A OPraem. (+2012), který působil jako kaplan ve farnosti Louka. Na kněze byl vysvěcen 26. června 2003, tedy před 20 roky.

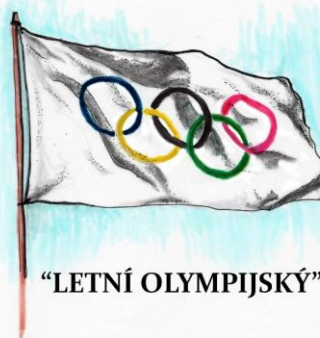
24. července oslaví 60. narozeniny R.D. MILAN VAVRO, který v letech 1993-96 působil

ve farnosti Louka. V současnosti je farářem ve Slavkově u Brna.

26. července si připomene 40. výročí kněžského svěcení R.D. RUDOLF ZBOŽÍNEK, který v letech 1986-7 působil jako kaplan u Sv. Kříže.

14. srpna oslaví 65. narozeniny hradištský probošt P. JOSEF HUDEC OCr.

1. září oslaví 35. narozeniny kaplan od Sv. Mikuláše a Sv. Kříže R.D. JAROSLAV JURKA.

Orel
JEDNOTA ZNOJMO

pořádá

“LETNÍ OLYMPIJSKÝ” PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

24.7. 2023 - 28.7.2023

pro děti 5-10 let

kde: Římskokatolická fara Znojmo - Louka (Loucká 29, Znojmo)

program: výlety sportovní aktivity, tvůrčí činnost, hry

cena: 2.800 Kč (2.600 Kč pro 2. a další dítě z rodiny)
Zahrnuta strava (oběd, svačiny), pitný režim, výlet a drobné odměny.

V případě zájmu kontaktujte: Kateřina Majerová, 739 469 193, katmajer@gmail.com

Kalendář akcí

27.6.	setkání mládeže (spolčo) v 17 h na Rozhledně u sv. Mikuláše
28.6.	modlitba na hranici s věřícími z Rakouska St u Svatého Kamene za Hnanicemi v 19 h
1.7.	první sobota a hlavní pouť v Hl. Mašůvkách So 14.30 odchod pěších poutníků od kostela sv. Kříže 15.30 od kostela v Příměticích 16.30 poutní průvod z plenkovické křížovanky 17.00 přivítání poutníků u kostela, pobožnost 18.00 růženc, program pro děti na farní zahradě 18.45 mše sv. p. kardinál Dominik Duka světelný průvod na Kalvárii, požehnání v Lurdské jeskyni
2.7.	hlavní pouť v Hl. Mašůvkách – mše sv. v 6.00, 7.30, 9.00, Ne 10.30 h, koncert Chrámového sboru sv. Kříže ve 12 h v kostele, křížová cesta ve 13 h
	poutní mše svatá ke cti sv. Cyrila a Metoděje v Havraní- kách v 10 h (v Šatově, Hnanicích a Konicích mše sv. nebude)
5.7.	slavnost sv. Cyrila a Metoděje , mše sv. jako o malé neděli St 8 a 18 h u sv. Kříže, v 9 h u sv. Mikuláše
6.7.	mše sv. u pramene Dyje (Panenská Rozsíčka u Třeště) v 10 h
16.7.	modlitba za víru v příhraničí v popické kapli v 15 h Ne poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše 10.30 h
23.7.	pouť u sv. Jakuba v Konicích (o. biskup Pavel) v 15 h, Ne po mši svaté přátelské posezení s hudbou a občerstvením
2.8.	slavnost Porciunkule v kapucinském kostele St mše sv. v 8 a v 18 h, celý den výstav Nejsv. Svátosti, příležitost ke sv. zpovědi: 7.30 - 11 h, 15 - 18 h
5.8.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h
6.8.	výroční mše sv. na Novém Hrádku v 18 h
8.8.	svátek sv. Dominika v kostele sv. Kříže Út mše sv. v 8 a v 18 h, celý den výstav Nejsv. Svátosti, příležitost ke sv. zpovědi 7,30 - 11 h, 15 - 18 h
11.8.- 13.8.	výstava jirín a mečů v louckém kostele (9 - 11:30 a 14 - 18 h)
12.8.	Adorační den a den vzájemných modliteb farností a boho- Slovců kněžského semináře So (farnosti Znojmo - Louka, Havraníky, Šatov, Konice)
13.8.	poutní mše sv. na hradě Bítově v 11 h, v 10.45 průvod od Ne studánky
	měsíční modlitba v Popické kapli se mší sv. v 15 h (30. výro- čí posvěcení kaple)
	mše sv. v Čížově v 18 h
14.8.	německá pobožnost rodáků v popické kapli ve 14 h, Po německá mše sv. rodáků u sv. Mikuláše v 17 h
15.8.	slavnost Nanebevzetí Panny Marie , poutní mše sv. v Louce Út v 18 h, mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 18 h u Sv. Kříže
20.8.	adorační den a den vzájemných modliteb farností a boho- Ne Slovců kněžského semináře (farnost Hnanice)
21.8.- 26.8.	pěší pouť z Vranova na Velehrad (ze Znojma od Sv. Kříže 22.8. v 6.30 h) 26.8. závěr pěší pouti na Velehradě (v 7:30 h odchod pěších z Buchlovic, v 10 h mše sv. v bazilice, v 15 h požehnání)
2.9.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h s poděkováním za úro- So du – P. Karel Simandl

3.9.	tradiční žehnání aktovek školákům na začátku školního ro- Ne ku při mši sv. (farnosti Znojmo – Louka ad.)
8.9.	Narození P. Marie a Znojenské vinobraní Pá mše sv. v 8 h u Sv. Kříže, v 17 h u Sv. Mikuláše
9.9.	Znojenské vinobraní – mše sv. ve 12 h u Sv. Mikuláše na So poděkování za úrodu
10.9.	poutní slavnost u Sv. Kříže – mše sv. v 8 a v 10 h
17.9.	měsíční modlitba v popické kapli v 15 h
28.9.	slavnost svatého Václava , poutní mše sv. v Louce v 10 h, Čt v 15 h přátelské setkání na loucké faře

Orel Znojmo letos opět pořádá **LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR** pro děti ve věku 5 - 10 let. Termín tábora je od 24. 7. 2023 do 28. 7. 2023. Cena je 2 800,- Kč (v ceně je zahrnuta strava – oběd a svačinky, pitný režim, výlety a drobné odměny aj.) Přihlásit se můžete Kateřině Majerové (tel.: 739 469 193), nebo na email: katymajer@gmail.com Více info v letáčku nebo na uvedeném kontaktu.

DĚTSKÝ PRAZDNINOVÝ TÁBOR V ROHÁCH

5.–12.8.2023 STARŠÍ (6.tř.–stř. šk.), 2.–19.8.2023 MLADŠÍ (2-6. tř.)
cena pro rodiče: 1.400 Kč. Info rádi podají Honza Švanda (tel: 773 629 379), Peťa Weiss (tel: 773 981 620), P. Pavel Sobotka (tel: 731 402 650)

Adorace a svátost smíření každý první pátek u Sv. Kříže od 15 do 17 h

Adorace, svátost smíření a sv. přijímání každý pátek od 15 h do 16 h
v kostele v Louce, případně na faře v Louce

Adorace u Sv. Mikuláše každý čtvrtek od 20 do 21 h

Otvíráme společně Písmo svaté – každé druhé pondělí od 18.45 h na
faře u sv. Kříže společné setkání nad Božím Slovem

Růženc "Za závislé" v kostele sv. Kříže v 17:30 h každé sudé pondělí
od 12.6. 2023

Kontakty na znojenské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo

Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo

Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo

Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo

duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš

tel.: 603 290 082, e-mail: jindrichbartos@seznam.cz

web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka

Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo

duchovní správce: R.D. Ladislav Bublán

tel.: 605 186 648, e-mail: xublanoo@seznam.cz

web: www.farnostlouka.cz, e-mail: info@farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice

Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice.

duchovní správce: R.D. Jindřich Čoupek, tel. 731 402 652

kaplan: R.D. Marek Coufal, tel. 722 752 154

e-mail: farnostprimetice@seznam.cz

web: www.farnostprimetice.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště

Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo

duchovní správce: P. Josef Hudec O.Cr., tel.: 732 586 126

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 2 /2023 vyšlo 23/06/2023 ve Znojmě v nákladu 550 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla: 20. září 2023.**